

”ميني بچي - باپ ڪيوڻا بن آيا هئا ته سڀڪي نٿيا ڪو وڻهه ساگر سين نڪال

ڪير ساگر ۾ لي جاني، آبي تمڪو اس پار سين اس پار جانا هئا“

پُرسن :- ته بچي هرايڪ ڪا ڀارت ديکتني هوئي ڪسڪي پي نندا نهين ڪر سکتني هو، ڪيون؟
اُتر :- ڪيونڪ ته جانتني هو يهه اُنادي بنا بنيا ڊراما هئا، اس هرايڪ اُتڪتر اپنا اپنا ڀارت
بجاءِ رهي هئا. ڪسي ڪا پي ڪوئي دوش نهين هئا. يهه پڳتني مارگ پي ڦر سين پاس هونا هئا.
اس ڏرا پي چينج نهين هو سکتني.

پُرسن :- ڪن دو شبدون ۾ ساري چڪر ڪا گيان سمايا هوندا هئا؟
اُتر :- آڄ اوڙ ڪلهه. ڪلهه هر ستينگ ۾ ٿي، آڄ 84 جنمون ڪا چڪر لٽاءِ ڪر نرڪ ۾
پهونچي، ڪلهه ڦر سورڳ ۾ جائينگي.

اوم شانتني . اب بچي سامني بڻني هئا، جهان سين آتي هئا وهان اپني سينٽرس پر جب
رهتي هئا ته وهان اُتسي نهين سمجهينگي ڪ هر اونچ تي اونچ بابا ڪي سنمڪ بڻني هئا. وهي
همارا ٽيچر پي هئا، وهي هماري نٿيا ڪو پار لٽاني والا هئا، جسڪو هيئن گرو ڪهتي هئا. يهان ته
سمجهتي هو هر سنمڪ بڻني هئا، همڪو اس وڻهه ساگر سين نڪال ڪير ساگر ۾ لي جاتي هئا. پار
لي جاني والا باپ پي سنمڪ بڻنا هئا، وهه ايڪ هيئن شو باپ ڪي آتما هئا، جسڪو هيئن سپرير آتوا
اونچ تي اونچ پڳوان ڪها جاتا هئا. آبي ته بچي سمجهتي هو هر اونچ تي اونچ پڳوان شو بابا
ڪي سامني بڻني هئا. وهه اس (برهما تن ۾) بڻني هئا، وهه تمڪو پار پي پهونچاتي هئا. اُنڪو
رت پي ضرور چاهيئي نان. نهين تو شريمت ڪٿسي دي. آبي ته بچون ڪو نشچيه هئا بابا همارا
بابا پي هئا، ٽيچر پي هئا، پار لي جاني والا پي هئا. آبي هر آتمائين اپني گهر شانتني ڌام ۾
جاني والي هئا. وهه بابا همڪو راستا بتاءِ رهي هئا. وهان سينٽرس پر بڻني اوڙ يهان سنمڪ بڻني
۾ رات دن ڪا فرق هئا. وهان اُتسي نهين سمجهينگي ڪ هر سنمڪ بڻني هئا. يهان يهه محسوسنا
آتي هئا. آبي هر پرشارت ڪر رهي هئا. پرشارت ڪرني والي ڪو خوشي رهينگي. آبي هر پاون بن
گهر جا رهي هئا. جيئي ناٽڪ ڪي اُتڪترس هوتي هئا ته سمجهتي هئا اب ناٽڪ پورا هوندا. آبي
باپ آئي هئا هر آتمائون ڪو لي جاني. يهه پي سمجهاتي هئا ته گهر ڪٿسي جا سکتني هو، وهه
باپ پي هئا، نٿيا ڪو پار ڪرني والا ڪيوڻا پي هئا. وهه لوگ ڀل گاتي هئا پرنتو سمجهتي ڪچ پي
نهين هئا ڪ نٿيا ڪسڪو ڪها جاتا هئا، ڪيا وهه شرير ڪو لي جائينگا؟ آبي ته بچي جانتني هو
هماري آتما ڪو پار لي جاتي هئا. آبي آتما اس شرير ڪي ساٿ وٺاليه ۾ وڻهه وٽرڻي ندي ۾
پري هئا. هر اصل رهواسي شانتني ڌام ڪي ٿي، اب همڪو پار لي جاني والا اُرتات گهر لي جاني
والا باپ ملا هئا. تمهاري راجڌاني ٿي جو مايا راوڻ نين ساري چين لي هئا. وهه راجڌاني ڦر ضرور
پاني هئا. بيحد ڪا باپ ڪهتي هئا بچون، اب اپني گهر ڪو ياد ڪرو. وهان جاڪر ڦر ڪير ساگر ۾
آنا هئا. يهان هئا وڪ ڪا ساگر، وهان هئا ڪير ڪا ساگر اوڙ موڻ وطن هئا شانتني ڪا ساگر. تينون
ڌام هئا. يهه ته هئا دڪڌام.

باپ سمجهاتي هئا ميني ميني بچون، اپني ڪو آتما سمجهه باپ ڪو ياد ڪرو. ڪهني والا
ڪوئن هئا، ڪس دواران ڪهتي هئا؟ سارا دن ”ميني ميني بچي“ ڪهتي رهتي هئا. آبي آتما

پنت هئ، جس ڪارڻ ڦر شرير پي اٿس ملينگا. آڀي تهر سمجھتي هو هر پڪي پڪي سوني ڪي زيور ٿي ڦر ڪاد ڀرتي ڀرتي جوڻي بن گئي هئ. آب وهه جوڻ ڪئي نڪلي، اس ليئي يهه ياد ڪي ياترا ڪي پني هئ. اگني ۾ سونا پڪا هوتا هئ نان. باپ وار وار سمجھاتي هئ، يهه سمجھائي جو تمڪو ديتا هون، هر ڪلپ ديتا آيا هون. همارا ڀارت هئ ڦر پانچ هزار ورش ڪي باد آڪر ڪهنا هون ڪ بچي پاون بنو. ستيگ ۾ پي تمھاري آتما پاون ٿي، شانتي ڌام ۾ پي پاون آتما رھتي هئ. وهه تو هئ همارا گھر. ڪتنا سويٽ گھر هئ. جهان جاني ڪي ليئي منش ڪتنا مائتا مارتِي هئ. باپ سمجھاتي هئ آڀي سيڪو واپس گھر جانا هئ ڦر ڀارت بجاني ڪي ليئي آنا هئ. يهه تو بچون نين سمجھا هئ. بچي جب دُکي هوتي هئ تو ڪهتي هئ هي پڳوان، همين آڀي پاس بڻاڻو. همڪو يهان دڪ ۾ ڪيون چورا هئ. جانتِي هئ باپ ڀرمڌام ۾ رھتي هئ. تو ڪهتي هئ هي پڳوان، همڪو ڀرمڌام ۾ بڻاڻو. ستيگ ۾ اٿسي نهين ڪهينگي. وهان تو سک هين سک هئ. يهان انيڪ دڪ هئ تب پُڪارتي هئ هي پڳوان! آتما ڪو ياد رھتي هئ. ڀرنتو پڳوان ڪو جانتِي بلڪل نهين هئ. آڀي تهر بچون ڪو باپ ڪا پريچيه ملا هئ. باپ رھتي هين هئ ڀرمڌام ۾. گھر ڪو هين ياد ڪرتي هئ. اٿسي ڪي نهين ڪهينگي راجڌاني ۾ بڻاڻو. راجڌاني ڪي ليئي ڪي نهين ڪهينگي. باپ تو راجڌاني ۾ رھتي پي نهين. وهه رھتي هين هئ شانتي ڌام ۾. سڀ شانتي مانگتي هئ. ڀرمڌام ۾ پڳوان ڪي پاس تو ضرور شانتي هين هونگي. جسڪو مڪني ڌام ڪها جاتا هئ. وهه هئ آتمائون ڪي رھتي ڪا آستان، جهان سين آتمائين آتي هئ. ستيگ ڪو گھر نهين ڪهينگي، وهه هئ راجڌاني. آب تهر ڪهان ڪهان سين آتي هو. يهان آڪر سنمڪ بڻي هو. باپ ”بچي بچي“ ڪهه بات ڪرتي هئ. باپ ڪي روپ ۾ بچي بچي پي ڪهتي هئ ٽيچر بن سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪا راز اٿوا هسٽري جاگرافي سمجھاتي هئ. يهه باتين ڪوئي شاسترون ۾ نهين هئ. تهر بچي جانتِي هو مول وطن هئ هر آتمائون ڪا گھر. سوکير وطن تو هئ هين دويه درشتي ڪي بات. باقي ستيگ، تريت، دواپر، ڪلهيگ تو يهان هين هوتا هئ. ڀارت پي تهر يهان بجاتي هو. سوکير وطن ڪا ڪوئي ڀارت نهين. يهه ساکياتڪار ڪي بات هئ. ڪلهه اوڙ آج، يهه تو آڀي ريت ٻڌي ۾ هونا چاهيئي. ڪلهه هر ستيگ ۾ ٿي ڦر 84 جنم ليتي ليتي آج نرڪ ۾ آگئي هئ. باپ ڪو بڻاڻي پي نرڪ ۾ هئ. ستيگ ۾ تو آناه سک هئ. تو ڪوئي بڻاڻي هين نهين. يهان تهر شرير ۾ هو تب بات ڪرتي هو. باپ پي ڪهتي هئ مئن چاڻي چاڻهار هون اَرڻات سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪو جانتا هون. ڀرنتو سٺائون ڪئي! ويچار ڪي بات هئ نان. اس ليئي لکا هون هئ باپ رت ليتي هئ. ڪهتي هئ مير جنم تمھاري سدرش نهين هئ. مئن اس ڀرويش ڪرتا هون. رت ڪا پي پريچيه ديتي هئ. يهه آتما پي نام روپ ڌارڻ ڪرتي ڪرتي تموپرڌان بني هئ. اس سميه سڀ چوڙي هئ، ڪيونڪ باپ ڪو جانتِي نهين هئ. تو سڀ چوڙي چوڙيان هو گئي. آپس ڳڙتي هئ تو ڪهتي هئ نان ڪ چوڙي چوڙيان ڳڙتي ڪيون هو! تو باپ ڪهتي هئ مجھي تو سڀ پوڻ گئي هئ. آتما هين ڪهتي هئ چوڙي چوڙيان. لوڪڪ باپ پي اٿسي ڪهتي هئ، بيحد ڪا باپ پي ڪهتي هئ چوڙي چوڙيان يهه حال ڪيون هون هئ؟ ڪوئي ڏڻي ڏوڻي هئ؟ تمڪو بيحد ڪا باپ جو سور ٻڪ ڪا مالڪ بناتي هئ، جسڪو تهر آڏا ڪلپ سين پُڪارتي آتي هو، اُنڪي ليئي ڪهتي هو نڪر پتر ۾ هئ. باپ آب سنمڪ بڻ سمجھاتي هئ. آڀي تهر بچي سمجھتي هو هر بابا ڪي پاس آتي هئ.

يهه بابا هين همڪو پڙهائي هئ. هماري نٿيا پار ڪرتي هئ ڪيونڪ يهه نٿيا بهت پڙاڻي هو گئي هئ. تو ڪهتي هئ انڪو پار لڳائو ڦر همڪو نئين دو. پڙاڻي نٿيا خوفناڪ هوتي هئ. ڪهان راستي ۾ ٿوڻ پري، اٽڪسيڊينٽ هو جاء. تو ٿم ڪهتي هو هماري نٿيا پڙاڻي هو گئي هئ، آب همين نئين دو. انڪو وسٽر پي ڪهتي هئ، نٿيا پي ڪهتي هئ. بچي ڪهتي بابا همڪو تو اٽسي (لڪشمي نارائڻ جئسي) وسٽر چاهيئي.

باپ ڪهتي هئ ميني ميني بچون، سورڳواسي بنني چاهتي هو؟ هر پانچ هزار ورش باد تمهاري يهه ڪپڙي پڙاڻي هوتي هئ ڦر نيان ديتا هون. يهه هئ آسري چولا. آتما پي آسري هئ. منش غريب هونگا تو ڪپڙي پي غريبي ڪي پهنينگي. شاهوڪار هونگا تو ڪپڙي پي شاهوڪاري ڪي پهنينگي. يهه باتين آبي ٿم جانتني هو. يهان تمڪو نشا چڙهنا هئ هر ڪسڪي سامني بئني هئ. سينٽرس پر بئنٽي هو تو وهان تمڪو يهه پاسنا نهين آئينگي. يهان سنمڪ هوني سين خوشي هوتي هئ ڪيونڪ باپ ڊئريڪٽ بئٽ سمجھاتي هئ. وهان ڪوئي سمجھائينگا تو ٻڌي يوگ ڪهان ڪهان پاڻتا رهينگا. ڪهتي هئ نان ڪ گورڪ ڌنڌي ۾ ڦسي رهتي هئ. فرصت ڪهان ملتي هئ. مٿن تمڪو سمجھاءِ رها هون. ٿم پي سمجھتي هو بابا اس مڪ دواران همڪو سمجھاتي هئ. اس مڪ ڪي پي ڪتني مهما هئ. گئومڪ سين امبرت پيني ڪي ليئي ڪهان ڪهان جاکر ڌڪي کاتي هئ. ڪتني محنت سين جاتي هئ. منش سمجھتي هين نهين هئ ڪ يهه گئومڪ ڪيا هئ؟ ڪتني بڙي سمجهدار منش وهان جاتي هئ، اسر فائدا ڪيا؟ اوڙ هين ٿاڻير ويسٽ هوتا هئ. بابا ڪهتي هئ يهه سورياسٽ آد ڪيا ديڪينگي. فائدا تو انر ڪچ نهين. فائدا هوتا هين هئ پڙهائي ۾. گيتا ۾ پڙهائي هئ نان. گيتا ۾ ڪوئي پي هٿ يوگ آد ڪي بات نهين. اسر تو راج يوگ هئ. ٿم آتي پي هوراڄائي ليني ڪي ليئي. ٿم جانتني هو اس آسري دنيا ۾ تو ڪتني لڙائي جهڙي آد هئ. بابا تو همڪو يوگ ٻل سين پاون بناء وشو ڪا مالڪ بناء ديتي هئ. ديويون ڪو هٿيار دي ديتي هئ پرنٽو واسطو ۾ اسر هٿيارون آد ڪي ڪوئي بات هئ نهين. ڪالي ڪو ديڪو ڪتيا پيانڪ بنيا هئ. يهه سڀ اپني اپني من ڪي پرائتيون سين بئٽ بنيا هئ. ديويان ڪوئي اٽسي 4-8 پڄاڻون والي ٿوريئي هونگي. يهه سڀ پڄتي مارگ هئ. سو باپ سمجھاتي هئ يهه ايڪ بيحد ڪا ناٽڪ هئ. اسر ڪوئي ڪي نندا آد ڪي بات نهين. انادي ڊراما بنا هونگا هئ. اسر فرق ڪچ پي پرتا نهين هئ. گيان ڪسڪو ڪها جاتا، پڄتي ڪسڪو ڪها جاتا، يهه باپ سمجھاتي هئ. پڄتي مارگ سين ڦر پي تمڪو پاس ڪرنا پرينگا. اٽسي هين ٿم 84 ڪا چڪر لڳائي لڳائي نيچي آئينگي. يهه انادي بنا بنيا بڙا اڇا ناٽڪ هئ جو باپ سمجھاتي هئ. اس ڊراما ڪي راز ڪو سمجھني سين ٿم وشو ڪي مالڪ بن جاتي هو. ونڊر هئ نان! پڄتي ڪئسي چلتي هئ، گيان ڪئسي چلنا هئ، يهه ڪيل انادي بنا هونگا هئ. اسر ڪچ پي چينج نهين هو سڪتا. وه تو ڪه ديتي فلاڻا برهر ۾ لين هو گيا، جوتي جوت سمايا. يهه سنڪلپ ڪي دنيا هئ، جسڪو جو آتا هئ وه ڪهتي رهتي هئ. يهه تو بنا بنيا ڪيل هئ. منش بائسڪوپ ڊيڪ ڪر آتي هئ. ڪيا اسڪو سنڪلپ ڪا ڪيل ڪهينگي؟ باپ بئٽ سمجھاتي هئ بچي، يهه بيحد ڪا ناٽڪ هئ جو هوڻهو رپيت هونگا. باپ هين آڪر يهه ناليچ ديتي هئ ڪيونڪ وه ناليچفل هئ. منش سرشتي ڪا بيج روپ هئ، چئنن هئ، انڪو هين ساري ناليچ هئ. منشون نين تو لاکون ورش آيو دکاءِ دي هئ. باپ ڪهتي هئ

اتني آيو ٿوريئي هو سڪتي هئ. بائسڪوپ لاکون ورش کا هو تو کوئي کي ٻڌي ۾ هين نهين بڻي. تم تو سارا ورنن ڪرتي هو. لاکون ورش کي بات ڪئي ورنن ڪرينگي. تو وه سڀ هئ پڳتي مارگ. تم نين هين پڳتي مارگ کا پارت بجايا. اٽسي اٽسي دڪ پوڳتي پوڳتي آب انت ۾ آگئي هو. سارا جهاڙ جڙجڙ پيوٽ اوستا کو پايا هوئا هئ. آب وهان جانا هئ. اپني کو هلڪا ڪر دو. اس نين پي هلڪا ڪر ديئا نان. تو سڀ پنڌن ٿوٽ جائي. نهين تو بچي، ڏن، ڪارخاني، گراهڪ، راجي، رجواڙي آد ياد آتي رهينگي. ڏنڌا هين چوڙ ديئا تو ڦر ياد ڪيون آئينگي. يهان تو سڀ ڪچ پوٽنا هئ. انکو پوٽل اپني گهر اوڙ راڇڏاني کو ياد ڪرنا هئ. شانتني ڌام اوڙ سڪڌام کو ياد ڪرنا هئ. شانتني ڌام سين ڦر همکو يهان آنا پري. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو. انکو هين يوگ آگني ڪها جاتا هئ. يهه راج يوگ هئ نان. تم راج رشي هو. رشي پوٽر کو ڪها جاتا هئ. تم پوٽر بنتي هو راجائي کي ليئي. باپ هين تمهين سڀ ستيه بناتي هئ. تم پي سمجھتي هو يهه ناٽڪ هئ. سڀ ائڪٽرس يهان ضرور هوني چاهيئي. ڦر باپ سڀڪو لي جائينگي يهه ايشور کي بارات هئ نان. وهان باپ اوڙ بچي رهتي هئ ڦر يهان آتي هئ پارت بجاني. باپ تو سڌيو وهان رهتي هئ. مجھي ياد هين دڪ ۾ ڪرتي هئ. وهان ڦر مٿن ڪيا ڪرونڱا. تمکو شانتني ڌام، سڪڌام ۾ پيڄا باقي ڪيا چاهيئي! تم سڪڌام ۾ ٿي باقي سڀ آتمائين شانتني ڌام ۾ ٿي ڦر نمبروار آتي گئي. ناٽڪ آڪر پورا هوئا. باپ ڪهتي هئ بچي، آب غفلت مت ڪرو. پاڻ تو ضرور بننا هئ. باپ ڪهتي هئ يهه وهي ڊراما اُنوسار پارت بچ رها هئ. تمھاري ليئي ڊراما اُنوسار مٿن ڪلپ ڪلپ آتا هون. نئين دنيا ۾ آب چلنا هئ نان. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا کا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مکيه سار

- 1 - آب يهه جهاڙ پُراڻا جڙجڙ پيوٽ هو ڳيا هئ، آتما کو واپس گهر جانا هئ اس ليئي اپني کو سڀ پنڌن سين مڪت ڪر هلڪا بناء ليئا هئ. يهان کا سڀ ڪچ ٻڌي سين پوٽل جانا هئ.
- 2 - اُنادي ڊراما کو ٻڌي ۾ رک ڪسي پي پارت ڌاري کي ڏندا نهين ڪرني هئ. ڊراما کي راز کو سمجھ وشو کا مالڪ بننا هئ.

وردان - ٻڌي کي ساٿ اوڙ سهيوگ کي هاٿ دواران مڙج کا اُنيو ڪرني والي خوشنصيب آتما پو

جئسي سهيوگ کي نشاني هاٿ ۾ هاٿ ڍڪاتي هئ. اٽسي باپ کي سڌا سهيوگي بننا، يهه هئ هاٿ ۾ هاٿ اوڙ سڌا ٻڌي سين ساٿ رهنا ارڻات من کي لڳن ايڪ ۾ هو. سڌا يهي سمرتي رهي ڪ گادلي گارڊن ۾ هاٿ ۾ هاٿ ڍڪر ساٿ ساٿ چل رهي هئ. اس سين سڌا منورنجن ۾ رهينگي، سڌا خوش اوڙ سمين رهينگي. اٽسي خوشنصيب آتمائين سڌا هين مڙج کا اُنيو ڪرتي رهتي هئ.

سلوگن - دُعاون کا خطا جمع ڪرني کا ساڌن هئ. سنتشت رهنا اوڙ سنتشت ڪرنا.